

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.56/2016/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június 24. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A bántalmazás hivatalos eljárásban és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. február 29. napján kihirdetett KB.II.17/2015/19/II. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. február 29. napján kihirdetett Kb.II.17/2015/19/II. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 301.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő bántalmazás hivatalos eljárásban, valamint a Btk. 303.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kényszervallatás büntette miatt emelt vád alól felmentette. pótmagánvádlót kötelezte bűnügyi költség címén 71.203,- ft megfizetésére, míg az ezt meghaladó 25.077,- ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet ellen a pótmagánvádló jogi képviselője jelentett be fellebbezést bűnösség megállapítása érdekében. **A vádlott és védője az első fokú ítéletet tudomásul vették.**

A pótmagánvádló és jogi képviselője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, melyben kifogásolta, hogy a vádlott és rendőrtársai úgy alkalmaztak a sértettel szemben testi kényszert és bilincselést, hogy arra a pótmagánvádló semmilyen okot nem adott. A vádlott és társai előtt köztudott volt ő heves vérmérséklete, és erre felkészülve megtehették volna, hogy egész egyszerűen arrébb tolják, amikor a szolgálati feladat végzése során útjukat állta, és nem kellett volna súlyos kényszerítő eszközt alkalmazni vele szemben. Kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács nem értékelte a pótmagánvádló és hozzátartozói tanúvallomásainak azon részét, hogy amikor a rendőrök elvitték teljesen egészséges volt, majd amikor hazatért foltok voltak pótmagánvádlóarcán, és vállfájdalomra panaszkodott. Álláspontja szerint a vádlott által készített rendőri jelentést nem is lehetett volna bizonyítékként értékelni az ügyben, hiszen nem várható el az, hogy a vádlott leírja, hogy alaptalanul alkalmazott testi kényszert. Nem fogadható el az a hivatkozás sem, hogy a pótmagánvádló indokolatlanul és agresszíven lépett fel. Egyszerűen az történt, hogy egy céltalan házkutatást kifogásolt. Ténylegesen a vádlott és rendőr társai az összes energiájukat a pótmagánvádló megleckéztetésére, nem pedig szolgálati feladataik elvégzésére fordították. A jogi képviselő álláspontja szerint a pótmagánvádló és **tanú1**, valamint **tanú2** vallomásai következetesek voltak, ezért a tényállást az ő vallomásukra kellett volna alapítani. A fellebbezéshez mellékeltek a Magyar Helsinki Bizottság „Lejt a pálya, a hivatásosok által elkövetett bántalmazások” című tanulmányát, hogy a másodfokú bíróság annak tartalmára is figyelemmel végezze az elsőfokú ítélet felülbírálatát.

A pótmagánvádló jogi képviselője által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A bűnösség megállapítására irányuló fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Észlelte a másodfokú katonai tanács azt, hogy 2016. február 29. napján kihirdetett ítélettel kapcsolatban a pótmagánvádló jogi képviselője jelentett be fellebbezést a bűnösség megállapítása érdekében. A Be.324.§ (1) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult a pótmagánvádló. A Legfelsőbb Bíróság a 90/2011. BK. vélemény III./7. pontjában fejtette ki, hogy a pótmagánvádló jogi képviselőjének nincs önálló fellebbezési joga a pótmagánvádas eljárásban. A jogi képviselő arra jogosult, hogy a pótmagánvádlót megillető jogorvoslati nyilatkozatokat és indítványokat előterjessze, akkor, ha a pótmagánvádló nincs jelen. A pótmagánvád érvényesítésével együtt járó jogok tehát a pótmagánvádlót illetik meg, ezért ha a pótmagánvádló jelen van a tárgyaláson, és képviselőjétől eltérő indítványt, nyilatkozatot tesz, a pótmagánvádló álláspontja az irányadó. A pótmagánvádló képviselője az elsőfokú bíróság határozatával szemben csak a pótmagánvádló nevében eljárva terjeszthet elő fellebbezést, őt önálló, a pótmagánvádlótól független fellebbezési jog nem illeti meg. Az elsőfokú bírósági iratok 19. naplószáma alatt található tárgyalási jegyzőkönyv alapján megállapítható az, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése napján mind a pótmagánvádló, mind jogi képviselője jelen volt, ők a fellebbezési jogra történt kioktatás után egymástól függetlenül nem gyakorolták a fellebbezési jogot, ellentétes tartalmú nyilatkozatokat nem tettek, így egyértelmű, hogy a pótmagánvádló jogi képviselője a pótmagánvádló nevében, vele egyeztetve a pótmagánvádlót megillető nyilatkozattételi jogot gyakorolva jelentette be a fellebbezést.

A másodfokú katonai tanács megállapította, hogy a törvényszék katonai tanácsa a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság a tárgyalás keretében igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során kihallgatta a vádlottat, aki tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Védekezést terjesztett elő, mely szerint pótmagánvádló nyomozás során a halaszthatatlan nyomozati cselekményként elvégzendő házkutatást akadályozta, ezért bilincselték meg, majd szállították a rendőrkapitányságra. Határozottan állította a vádlott, hogy az indokolt rendőri intézkedés elvégzéséhez szükséges mértéken felül semmiféle erőszakot nem alkalmazott vele szemben. pótmagánvádló a tárgyaláson tanúként tett vallomásában a rendőri intézkedéssel összefüggő testi kényszerek bilincselések előállítás alkalmazásához szükséges mértéken felül arról számolt be, hogy a vádlott őt egyrészt a lakás udvarán, majd a rendőrség folyosóján is több alkalommal a falhoz csapta, a rendőrautóból kiszállva a lábait rugdosta, az előállító helyiségben két alkalommal ököllel megütötte, a rendőrautóba történő beszálláskor a fejét olyan módon feszítette hátra, hogy a haját húzta. Nem tévedett a katonai tanács, amikor a tárgyaláson tanúként kihallgatott pótmagánvádló vallomásában, valamint a nyomozás során rögzített tanúvallomásában foglaltakkal, továbbá a feljelentésében rögzítettekkel szemben a tényállást a vádlotti vallomás alapján állapította meg. pótmagánvádlónak a vádlottra nézve terhelő vallomását közvetlen hozzátartozóinak, fiának **tanú1**nak, és feleségének **tanú2**nak a vallomásai részben támasztották alá. Ezzel szemben a vádlotti tagadást, illetve védekezést támasztották alá a nyomozati cselekmény elvégzésében, illetve a sértett előállításában részt vett további rendőrök vallomásai, a rendőri intézkedést szemlélő nagyobb számú érdektelen tanú vallomásai, a sértett befogadásakor éppen a rendőrségi előállító, illetve

fogdahelyiség ellenőrzését végző, majd a sértetti feljelentést felvevő ügyész tanúként tett vallomása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen a nagyatádi kórházban a sértetről készült és sérülést nem rögzítő szakorvosi lelet, valamint az annak alapján készült igazságügyi orvosszakértői vélemény, mely rögzíti, hogy szakértőileg nem támasztható alá a feljelentési jegyzőkönyvben szereplő rendőri bántalmazás. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 4. oldal 2. bekezdésétől a 7. oldal 2. bekezdéséig igen részletesen, alaposan elemezte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a sértetti előadással szemben miért a vádlott tagadó vallomását, védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **vádlottat** a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és a kényszervallatás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A vádindítványban a pótmagánvádló és jogi képviselője **vádlottat** a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatalos eljárásban, csoportosan elkövetett bántalmazás büntette, és a Btk.303.§ (1) bekezdésébe ütköző kényszervallatás büntette, valamint a Btk.305.§ -ba ütköző és a szerint minősülő hivatali visszaélés büntette elkövetésével vádolta. A pótmagánvádló jogi képviselője az elsőfokú tárgyaláson megtartott perbeszédében a vádat a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatalos eljárásban csoportosan elkövetett bántalmazás büntette, valamint a Btk. 303.§ (1) bekezdésébe ütköző kényszervallatás büntette tekintetében tartotta fenn.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a vádlott részéről vagyon elleni bűncselekmény gyanúja miatt házkutatás végrehajtására került sor halaszthatatlan nyomozási cselekményként. A vádlott tehát jogszerű rendőri intézkedést hajtott végre a sértett ingatlanán. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. 19.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek, ha törvény, vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik, mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül kétséget kizáróan megállapítható. A (2) bekezdésében foglaltak szerint a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedés és kényszerítő eszközök alkalmazhatók. Az Rtv. 47.§-ában foglaltak szerint a rendőr intézkedése során az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre, vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A 48. § d) pontjában foglaltak szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy ellenszegülésének megtörésére. Megállapítható tehát, hogy a vádlott a vagyon elleni bűncselekmény miatt folytatott nyomozása során a halaszthatatlan nyomozati cselekményt akadályozó, annak ellenszegülő sértettel szemben jogszerűen alkalmazott testi kényszert, illetve alkalmazott bilincselést a rendőrkapitányságon történő előállítás érdekében.

A bántalmazás hivatalos eljárásban büntettét az a hivatalos személy követi el, aki eljárása során mást tetteleg bántalmaz. A (2) bekezdésben foglaltak szerint a cselekmény súlyosabban minősül, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt csoportosan követik el.

Az elsőfokú ítéletben rögzített történeti tényállás szerint azonban nem állapítható meg, hogy a vádlott a jogszerűen alkalmazott kényszerítésen túlmenően bármilyen tetteleges bántalmazást alkalmazott volna pótmagánvádlóval szemben. Ezért nem tévedett, a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottat az ellene a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés

szerint minősülő bántalmazás hivatalos eljárásban büntette miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel, a Be.331.§ (1) bekezdése alapján bizonyítottság hiányában felmentette.

A Btk.303.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a kényszervallatás büntettét az a hivatalos személy követi el, aki annak érdekében, hogy más vallomást, vagy nyilatkozatot tegyen, illetve ne tegyen erőszakot, fenyegetést vagy más hasonló módszert alkalmaz.

A pótmagánvádló, illetve jogi képviselője által benyújtott vádindítvány egyáltalán nem tartalmazza a vádlottnak olyan magatartását, hogy bárkit erőszak, fenyegetés, vagy más módszer alkalmazásával vallomás vagy nyilatkozattételére, vagy annak meg nem tételére próbált volna rávenni. Az elsőfokú katonai tanács által lefolytatott igen részletes bizonyítási eljárás során sem merült fel erre vonatkozó adat, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottat a Btk.303.§ (1) bekezdésébe ütköző kényszervallatás büntette miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontja alapján bűncselekmény hiányában tekinti felmentettnek.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának egyéb, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június 24

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2016. június 24

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke